

Scientific journal

PHYSICAL AND MATHEMATICAL EDUCATION

Has been issued since 2013.

ISSN 2413-158X (online)

ISSN 2413-1571 (print)

Науковий журнал

ФІЗИКО-МАТЕМАТИЧНА ОСВІТА

Видається з 2013.

<http://fmo-journal.fizmatsspu.sumy.ua/>

Кисельов В.О. Результати експериментальної підготовки майбутніх учителів фізичної культури до організації спортивно-масових заходів. Фізико-математична освіта. 2019. Випуск 4(22). Частина 2. С. 101-106.

Kiselyov V. Results of experimental training of future teachers of physical culture for the organization of sports and mass events. Physical and Mathematical Education. 2019. Issue 4(22). Part 2. P. 101-106.

DOI 10.31110/2413-1571-2019-022-4-042

УДК 374:37.013

В.О. Кисельов

Сумський державний педагогічний університет імені А.С.Макаренка, Україна

ORCID: 0000-0002-1285-4164

РЕЗУЛЬТАТИ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ СПОРТИВНО-МАСОВИХ ЗАХОДІВ

АНОТАЦІЯ

Формулювання проблеми. Винятково важливого значення набуває модернізація професійної підготовки вчителів фізичної культури у ЗВО у напрямку опанування студентами комплексом інноваційних знань, умінь і навичок у галузі ФКІС, формування професійних інтересів, професійних мотивів та ціннісних орієнтацій, що забезпечують готовність майбутніх вчителів фізичної культури до професійної діяльності з організації спортивно-масових заходів.

Матеріали і методи. Теоретичні методи: системний аналіз наукової, психолого-педагогічної, методичної літератури; узагальнення та систематизація теоретичних відомостей щодо підготовки майбутніх учителів фізичної культури до організації спортивно-масових заходів. Статистичний аналіз проводився з використанням t-критерію Ст'юдента.

Результати. Під час експериментального впровадження моделі формування готовності майбутнього вчителя фізичної культури до організації спортивно-масових заходів було доцільно поєднати традиційні методи навчання та інноваційні технології, широко використано новітні форми організації та проведення навчальних занять зі зростанням ролі інтерактивних форм організації навчального процесу, використанням індивідуалізованих освітніх траєкторій для студентів; залучено сучасні технології і засоби контролю; створено комплекси вправ та відповідний методичний супровід. Це обумовило потребу у розробці критеріальної бази дослідження, тому розроблено три критерії – предметний, методичний і особистісний. Їх показниками виступили обсяг знань, організаційні дії, мотивація, самооаналіз. Критерії та показники дозволяють охарактеризувати рівні готовності до майбутніх учителів фізичної культури до організації спортивно-масових заходів: репродуктивний, продуктивний, високий.

Висновки. Педагогічний експеримент показав ефективність запропонованої моделі підготовки майбутнього вчителя фізичної культури до організації спортивно-масових заходів, що підтверджено статистичними методами (методи Ст'юдента та χ^2 Пірсона) на рівні значущості 0,05.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: майбутні учителі фізичної культури, професійна підготовка, спортивно-масові заходи, готовність, експеримент.

ВСТУП

Постановка проблеми. Відповідно до Закону України «Про фізичну культуру і спорт» фізична культура – це «складова частина загальної культури суспільства, що спрямована на зміцнення здоров'я, розвиток фізичних, морально-вольових та інтелектуальних здібностей людини з метою гармонійного формування її особистості» (Закон України, 2010). Одним із засобів досягнення поставлених перед фізичною культурою завдань є організація та проведення спортивно-масових заходів. Задекларовані положення зумовлюють сьогодні науковців та управлінців інтегрувати знання для пояснення, пошуку, нових ефективних, прозорих взаємовідносин в цій сфері та механізмів забезпечення управління розвитком фізичної культури та спорту у цілому та організації спортивно-масових заходів зокрема в сучасних умовах поширення Covid19.

У сучасному суспільстві соціальна і професійна діяльність вимагає від особистості наявності таких якостей активність, мобільність, вміння планувати свою діяльність самостійно за власною ініціативою, вміння визначати об'єктивно якісний рівень результатів своєї діяльності, вміння організувати життєву траєкторію і власні ресурси на досягнення соціальних і професійних цілей. Це зумовлює потребу в суттєвих змінах у професійній підготовці майбутніх учителів фізичної культури, вимагає постійного підвищення їхнього професійного рівня. На ЗВО покладається відповідальність за підготовку нового покоління педагогів, зміст і рівень кваліфікації яких адекватні інноваціям, що відбуваються в галузі фізичної культури і спорту (ФКІС). Тому винятково важливого значення набуває модернізація професійної підготовки вчителів фізичної культури у ЗВО у

напряму опанування студентами комплексом інноваційних знань, умінь і навичок у галузі ФКіС, формування професійних інтересів, професійних мотивів та ціннісних орієнтацій, що забезпечують готовність майбутніх вчителів фізичної культури до професійної діяльності з організації спортивно-масових заходів.

Аналіз актуальних досліджень. Професійне становлення майбутніх вчителів фізичної культури досліджували Р. Клопов, А. Конох, Н. Степанченко, Л. Суцzenко, Б. Шиян та інші. Дослідження таких науковців, як J. De Meyer, B. Soenens, N. Aelterman, I. De Bourdeaudhuij, L. Haerens; R. Garrett, A. Wrench; P. Hastie, D. de Ojeda, A. Luquin; R. Malinauskas; M. Maurer, R. Marcy, J. Pat; H. Larsson, G. Nyberg; M. Jagiełło, S. Iermakov, M. Nowiński, K. Hardman та інші вказують на важливість проблеми пошуку шляхів модернізації процесу професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури відповідно до сучасних тенденцій розвитку галузі ФКіС, важливість дослідження механізму, технологій такого впровадження на практиці.

За результатами аналізу цих досліджень та підходів, що запропоновані у них до побудови критеріальної основи дослідження, нами було визначено систему критеріїв і показників, за якими можливо дослідити рівень готовності майбутніх учителів фізичної культури до організації спортивно-масових заходів, а також статистичні методи, які використовувалися при цьому. У більшості робіт обов'язковим був педагогічний експеримент, який складався з двох етапів (констатувальний та формувальний), опрацювання результатів яких здійснювалося кількісно за критерієм С'юдента, а якісний аналіз обґрунтував сформульовані гіпотези.

Теоретичне дослідження дало змогу визначити, що в основу вирішення проблеми формування готовності майбутніх учителів фізичної культури до організації спортивно-масових заходів мають бути покладені інноваційність, активність, зв'язок з майбутньою професійною діяльністю, творчість підготовки спеціаліста галузі ФКіС. Тому доцільним було створення та запровадження авторської моделі підготовки майбутніх учителів фізичної культури до організації спортивно-масових заходів.

Мета статті. З огляду на це метою статті є представити кількісний та якісний аналіз стану підготовки майбутніх учителів фізичної культури до організації спортивно-масових заходів після експериментального впровадження моделі такої підготовки.

МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Теоретичні методи: системний аналіз наукової, психолого-педагогічної, методичної літератури; узагальнення та систематизація теоретичних відомостей щодо підготовки майбутніх учителів фізичної культури до організації спортивно-масових заходів.

Статистичний аналіз: порівняння рівня сформованості готовності майбутніх вчителів фізичної культури в двох студентських групах проводилось з використанням t-критерію С'юдента. При цьому висувалася основна гіпотеза, що на початку було взято однакові вибірки, та альтернативна гіпотеза про суттєву розбіжність між результатами вибірок.

Учасники: до контрольних груп (КГ) увійшло 106 студентів факультетів фізичного виховання і спорту педагогічних університетів, яких навчали фахових дисциплін у найбільш поширений спосіб. Експериментальну групу (ЕГ) становили 98 студентів факультетів фізичного виховання і спорту педагогічних університетів, навчання яких здійснювалося за авторською моделлю. Формування контрольної й експериментальної груп здійснювалося на основі результатів попередніх зрізів таким чином, щоб забезпечити статистичну відповідність рівня підготовленості студентів обох груп. Від усіх учасників була отримана поінформована згода на участь у цьому дослідженні.

РЕЗУЛЬТАТИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Проведений аналіз показує, що формування професійної готовності є невід'ємною частиною комплексної підготовки майбутнього фахівця в педагогічному університеті, тому у контексті нашого дослідження поняття «*готовність майбутнього вчителя фізичної культури до організації спортивно-масових заходів*» розуміємо як складне інтегроване особистісне утворення, яке забезпечує поточну реалізацію педагогічної діяльності і є підґрунтям для подальшої творчої самореалізації та професійного самовдосконалення, і полягає у оволодінні спеціальними знаннями галузі фізичної культури та вміннями, пов'язаними з ними, знаннями з організації спортивно-масових заходів та прийомами та методами їх використання та переважає наявність психологічних якостей, необхідних для вчителя фізичної культури для організації спортивно-масових заходів.

З урахуванням проведеного аналізу, а також внутрішньої структури готовності майбутнього вчителя фізичної культури до професійної діяльності критеріями готовності майбутніх учителів фізичної культури до організації спортивно-масових заходів нами було обрано (табл. 1):

- предметний, показники якого мають свідчити про рівень теоретичної підготовки студентів до здійснення практичної діяльності з організації спортивно-масових заходів;
- методичний, показники якого мають визначати рівень сформованості педагогічних умінь та навичок студентів з організації спортивно-масових заходів під час здійснення практичної професійної діяльності;
- особистісний, показники якого мають свідчити про ставлення студентів до вивчення фахових дисциплін, які забезпечують формування готовності до організації спортивно-масових заходів; визначати рівень мотивації майбутніх вчителів фізичної культури до здійснення цієї професійної діяльності, прагнення до самоосвіти та самовиховання, визначати внутрішні психологічні та індивідуальні якості майбутніх учителів фізичної культури, що забезпечують формування готовності до організації спортивно-масових заходів.

Критерії та показники професійної готовності вчителя фізичної культури дозволяють охарактеризувати рівні готовності до майбутніх учителів фізичної культури до організації спортивно-масових заходів. Залежно від ступеня такої готовності вчителя фізичної культури нами виділено три рівні:

- репродуктивний рівень (вміння здійснювати елементарні дії у галузі організації спортивно-масових заходів за зразком, часткове впровадження їх у професійну діяльність, переважно під керівництвом інших);
- продуктивний рівень (знання основних фактів і понять у галузі організації спортивно-масових заходів, володіння

- базовими уміннями для самостійного виконання таких професійних завдань);
- *високий* рівень (перенесення знань у нові ситуації, створення оригінальних підходів, алгоритмів пізнавальних і практичних дій щодо організації спортивно-масових заходів).

Результати експерименту узагальнено у таблиці 2, де наведено динаміку змін досягнень за показниками у різних групах.

Таблиця 1

Критерії та показники готовності майбутніх учителів фізичної культури до організації спортивно-масових заходів

Критерії	Показники	Методики оцінки критеріїв
Предметний	Обсяг знань	Тестування
Методичний	Організаційні дії	Системи завдань на організацію спортивно-масових заходів, експертна оцінка
Особистісний	Мотивація	Дослідження мотивації професійного навчання студентів за В.Г. Каташевим
	Самоаналіз	Діагностика рівня самоаналізу професійно-педагогічної діяльності за Л.В. Бережновою

Таблиця 2

Динаміка рівнів у експериментальній та контрольній групах (%)

Критерій та показник	Рівень сформованості	ЕГ	КГ
Предметний критерій			
Обсяг знань	репродуктивний	-20,4 %	-14,9 %
	продуктивний	12,7 %	9,2 %
	високий	7,7 %	5,7 %
Методичний критерій			
Організаційні дії	репродуктивний	-16,1 %	-8,9 %
	продуктивний	11,8 %	5,7 %
	високий	4,3 %	3,2 %
Особистісний критерій			
Мотивація	репродуктивний	-22,0 %	-16,8 %
	продуктивний	17,9 %	13,2 %
	високий	4,1 %	3,6 %
Самоаналіз	репродуктивний	-15,3 %	-6,6 %
	продуктивний	13,1 %	4,9 %
	високий	2,2 %	1,7 %

Якісні й кількісні зміни за кожним із показників відображені у динаміці рівнів сформованості готовності майбутніх вчителів фізичної культури контрольної та експериментальної груп (аналіз проведено на рівні значущості 0,05), що дозволило виявити такі факти.

1. У групах ЕГ і КГ показник «Обсяг знань» середніх статистично відрізнявся, а саме: у ЕГ відбулося збільшення продуктивного і високого рівнів на 12,7 % і 7,7 % відповідно, у КГ таке збільшення є суттєво меншим – на 9,2 % і 5,7 % відповідно.

2. Порівняння показника за методичним критерієм у групах ЕГ і КГ виявило, що він суттєво відрізняються на користь групи ЕГ. У групі ЕГ щодо КГ статистично збільшився показник «Організаційні дії» середніх, а саме: на продуктивному і високому рівні для ЕГ на 11,8 % і 4,3 % відповідно, для КГ – лише на 5,7 % та 3,2 % відповідно.

3. У групі ЕГ щодо КГ статистично збільшився показник «Мотивація» середніх за особистісним критерієм, а саме: для ЕГ на продуктивному рівні збільшення на 17,9 %, на високому рівні на 4,1 % відповідно, для КГ – на продуктивному рівні маємо збільшення на 13,2%, на високому рівні зростання є меншим і склало 3,6 %. У групі ЕГ щодо КГ статистично збільшився показник «Самоаналіз» середніх за особистісним критерієм, а саме: для ЕГ на продуктивному рівні на 13,1 %, на високому рівні – на 2,2 %, для КГ – на продуктивному і високому рівні маємо несуттєве збільшення на 4,9 % та 1,7 %.

Аналіз результатів проведеного експерименту та дані таблиці 2 засвідчив успішність реалізації авторської моделі формування готовності майбутніх вчителів фізичної культури до організації спортивно-масових заходів.

ОБГОВОРЕННЯ

Наші дослідження підтверджують і доповнюють дані про особливості професійної підготовки майбутніх вчителів фізичної культури у педагогічних університетах.

У ході експериментального дослідження засвідчено основні положення дослідників у цій галузі:

- лише фізично активні вчителі фізичної культури можуть ефективно впроваджувати інновації у професійну діяльність (Bielski, 2000; Iermakova, 2014);

- майбутніх вчителів фізичної культури слід заохочувати до інноваційних видів організаційно-спортивної діяльності для формування моделей відповідної професійної діяльності (Faulkner, Dwyer, & Irving, 2008; Educating the Student Body, 2013; Skurikhina, Kudryavtsev, Kuzmin, & Iermakov, 2016);

- необхідно розглядати передовий спортивно-педагогічний досвід у процесі підготовки майбутніх учителів фізичної культури (Fogel, Miltenberger, Graves, & Koehler, 2010; Voinar, 2011; Podrigalo, Iermakov, Rovnaya, Zukow, & Nosko, 2016);

- майбутні вчителі фізичної культури повинні оволодіти глибокими та всебічними знаннями в галузі своєї спеціальності ще за час навчання у ЗВО, бути в курсі новітніх досягнень науки для реалізації навчальної програми з фізичної культури у процесі організації спортивно-масових заходів (Voinar, 2011; Druz, Iermakov, Nosko, Shesterova, & Novitskaya, 2017; Physical Education and Sport at School in Europe, 2013).

Близькими до проблематики нашого дослідження є роботи, у яких основна увага присвячена цілеспрямованому розвитку педагогічної майстерності студентів ЗВО галузі ФКіС у процесі вивчення професійно-педагогічних дисциплін.

Підтверджено, що проблему вдосконалення професійної підготовки бакалаврів фізичної культури і спорту, вчителів фізичного виховання доцільно вирішувати шляхом формування їхньої педагогічної майстерності у процесі вивчення психологічних і педагогічних дисциплін у ЗВО галузі ФКіС (Степанченко, 2017).

Розглядаючи формування в майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту професійно-педагогічної позиції, О. Конєєва (Конєєва, 2001) розуміє її як базовий особистісний орієнтир, що визначає успішність оволодіння методами професійно-педагогічної діяльності. Професійно-педагогічна позиція розглядається як складова готовності до педагогічної діяльності, професійної компетентності, професійної спрямованості та особистісно значущих якостей учителя фізичного виховання.

Основним завданням вищого навчального закладу, який готує майбутніх учителів фізичної культури, як вважає Л. Сущенко (Сущенко, 2003), повинно стати формування суб'єкта професійної діяльності, здатного підвищити свій професійний потенціал, засвоїти знання з організації процесу фізичного виховання та суспільної культури у галузі фізичного виховання та спорту саме з урахуванням сучасних педагогічних технологій, прогнозованих інноваціями.

У нашому дослідженні:

- уперше розроблено, теоретично обґрунтовано й експериментально перевірено модель підготовки майбутніх учителів фізичної культури до організації спортивно-масових заходів, яка включає взаємопов'язані структурні компоненти (концептуальний, змістовий, процесуальний, оцінний), форми (лекція удвох, лекція-візуалізація, лекційно-практичні заняття, навчально-тренувальні заняття, індивідуальна робота), методи (словесні, практичні, наочні, проблемні, інтерактивні, імітаційно-ігрові, проектні) й засоби (комплекси фізичних вправ інноваційної спрямованості та ІКТ), що забезпечують підготовку майбутніх учителів фізичної культури до інноваційної професійної діяльності; теоретично обґрунтовано структурні складові професійної готовності вчителів фізичної культури до організації спортивно-масових заходів;

- уточнено систему критеріїв (предметний, методичний, особистісний), показників (обсяг знань, організаційні дії, мотивація та самоаналіз) та рівнів (репродуктивний, продуктивний та високий) готовності вчителів фізичної культури до організації спортивно-масових заходів та методики їх визначення;

- уточнено поняття «готовність до організації спортивно-масових заходів» (складне інтегроване особистісне утворення, сутність якого становить сукупність взаємопов'язаних складових);

- подальшого розвитку набули теоретичні та методичні положення щодо вдосконалення змісту, форм і методів професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури.

Під час експериментального впровадження моделі формування готовності майбутнього вчителя фізичної культури до організації спортивно-масових заходів було доцільно поєднати традиційні методи навчання та інноваційні технології, що передбачають використання інновацій не лише в навчально-виховному процесі, а й для професійного зростання та фізичного вдосконалення; широко використано новітні форми організації та проведення навчальних занять зі зростанням ролі інтерактивних форм організації навчального процесу, використанням індивідуалізованих освітніх траєкторій для студентів; залучено сучасні технології і засоби контролю; створено комплекси інноваційних гімнастичних вправ та відповідний методичний супровід.

ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШОГО ДОСЛІДЖЕННЯ

Використання моделі вимагало проведення педагогічного експерименту, який передбачав порівняння навчальних досягнень майбутніх вчителів фізичної культури стосовно їх готовності до організації спортивно-масових заходів. Це обумовило потребу у розробці критеріальної бази дослідження. Оскільки нами визначено три складові готовності (загально-теоретична, методична, індивідуально-особистісна), то розроблено відповідно три критерії – предметний, методичний і особистісний. Їх показниками виступили обсяг знань, організаційні дії, мотивація, самоаналіз. Педагогічний експеримент показав ефективність запропонованої моделі підготовки майбутнього вчителя фізичної культури до організації спортивно-масових заходів, що підтверджено статистичними методами (методи Ст'юдента та χ^2 Пірсона) на рівні значущості 0,05.

Подальших наукових досліджень потребує проблема визначення шляхів удосконалення галузевого стандарту для закладів вищої освіти з урахуванням вимог інформаційного суспільства до підготовки майбутніх учителів фізичної культури; проблема використання інноваційних видів діяльності у галузі ФКіС для підвищення ефективності самостійної навчальної та тренувальної роботи майбутніх учителів фізичної культури. Також перспективними вважаємо дослідження питань запровадження в освітній процес фахової підготовки майбутніх учителів фізичної культури технологій контекстного навчання, мультимедійного наповнення курсів, організації дистанційного навчання за Smart – підходами тощо.

Список використаних джерел

1. Bielski J. Teoretyczne i metodyczne podstawy efektywności pracy nauczyciela wychowania. Piotrków Trybunalski : Wyd. Filii Kieleckiej WSP w Piotrkowie Tryb.; 2000.
2. Druz V.A., Iermakov S.S., Nosko M.O., Shesterova L.Y., Novitskaya N.A. The problems of students' physical training individualization. *Pedagogics Psychological Medical Biological Problems of Physical Training and Sports*. 2017. № 21 (2). С. 51-59. doi: 10.15561/18189172.2017.0201

3. Educating the Student Body: Taking Physical Activity and Physical Education to School. 2013 February 1. Available from: www.healthypeople.gov/2020/topicsobjectives2020/pdfs/PhysicalActivity.pdf.
4. Faulkner G., Dwyer J., Irving H. Specialist or Nonspecialist Physical Education Teachers in Ontario Elementary Schools: Examining Differences in Opportunities for Physical Activity. *The Alberta Journal of Educational Research*. 2008. № 54 (4). P. 407-419.
5. Fogel V.A., Miltenberger R.G., Graves R., Koehler S. The effects of exergaming on physical activity among inactive children in a physical education classroom. *Journal of Applied Behavior Analysis*. 2010. № 43 (4). P. 591-600.
6. Iermakova T.S. Forming a health culture of future teachers in Polish educational establishments. *Physical Education of Students*. 2014. № 18 (5). P. 14-19. doi: 10.15561/20755279.2014.0503
7. Physical Education and Sport at School in Europe: Eurydice Report European Commission. Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2013. Available from: <http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice>.
8. Podrigalo I., Iermakov S., Rovnaya O., Zukow W., Nosko M. Peculiar features between the studied indicators of the dynamic and interconnections of mental workability of students. *Journal of Physical Education and Sport*. 2016. № 16 (4). P. 1211-1218. doi: 10.7752/jpes.2016.04193
9. Skurikhina N.V., Kudryavtsev M.D., Kuzmin V.A., Iermakov S.S. Fitness yoga as modern technology of special health groups' girl students' psycho-physical condition and psychosocial health strengthening. *Physical Education of Students*. 2016. № 20 (2). P. 24-31. doi: 10.15561/20755279.2016.0204
10. Voinar I. Problems and Tendencies of Professionals Education in Physical Culture Area. *Physical Education and Sport Pedagogy*. 2011. № 17 (1). P. 44-50.
11. Закон України «Про фізичну культуру і спорт». *Вчитель*. 2010. № 9. P. 19-36.
12. Конеева ЕВ. Формирование педагогической позиции специалиста по физической культуре в процессе вузовской подготовки. Дис.... докт. пед. наук. Москва, 2001.
13. Степанченко Н.І. Система професійної підготовки майбутніх учителів фізичного виховання у вищих навчальних закладах. Дис.... докт. пед. наук. Луцьк, 2017.
14. Сущенко Л.П. Теоретико-методологічні засади професійної підготовки майбутніх фахівців фізичного виховання та спорту у вищих навчальних закладах. Дис.... докт. пед. наук. Київ, 2003.

References

1. Bielski, J. (2000). Teoretyczne i metodyczne podstawy efektywności pracy nauczyciela wychowania [Teoretyczne i metodyczne podstawy efektywności pracy nauczyciela wychowania]. Piotrków Trybunalski : Wyd. Filii Kieleckiej WSP w Piotrkowie Tryb. (in Polish).
2. Druz, VA, Iermakov, SS, Nosko, MO, Shesterova, LY, & Novitskaya, NA. (2017). The problems of students' physical training individualization. *Pedagogics Psychology MedicalBiological Problems of Physical Training and Sports*. 21 (2), 51-9. doi: 10.15561/18189172.2017.0201
3. Educating the Student Body: Taking Physical Activity and Physical Education to School [document on the Internet]. (2013) February 1. Available from: [//www.healthypeople.gov/2020/topicsobjectives2020/pdfs/PhysicalActivity.pdf](http://www.healthypeople.gov/2020/topicsobjectives2020/pdfs/PhysicalActivity.pdf).
4. Faulkner, G, Dwyer, J, & Irving, H. (2008). Specialist or Nonspecialist Physical Education Teachers in Ontario Elementary Schools: Examining Differences in Opportunities for Physical Activity. *The Alberta Journal of Educational Research*. 54 (4), 407-19.
5. Fogel, VA, Miltenberger, RG, Graves, R, & Koehler, S. (2010). The effects of exergaming on physical activity among inactive children in a physical education classroom. *Journal of Applied Behavior Analysis*. 43 (4), 591-600.
6. Iermakova, TS. (2014). Forming a health culture of future teachers in Polish educational establishments. *Physical Education of Students*. 18 (5), 14-9. doi: 10.15561/20755279.2014.0503
7. Physical Education and Sport at School in Europe: Eurydice Report European Commission [document on the Internet]. (2013). Luxembourg: Publications Office of the European Union. Available from: <http://eacea.ec.europa.eu/education/eurydice>.
8. Podrigalo, I, Iermakov, S, Rovnaya, O, Zukow, W, & Nosko, M. (2016). Peculiar features between the studied indicators of the dynamic and interconnections of mental workability of students. *Journal of Physical Education and Sport*. 16 (4), 1211-8. doi: 10.7752/jpes.2016.04193
9. Skurikhina, NV, Kudryavtsev, MD, Kuzmin, VA, & Iermakov, SS. (2016). Fitness yoga as modern technology of special health groups' girl students' psycho-physical condition and psychosocial health strengthening. *Physical Education of Students*. 20 (2), 24-31. doi: 10.15561/20755279.2016.0204
10. Voinar, I. (2011). Problems and Tendencies of Professionals Education in Physical Culture Area. *Physical Education and Sport Pedagogy*. 17 (1), 44-50.
11. Zakon Ukrainy «Pro fizychnu kulturu i sport». (2010) [Law of Ukraine "On Physical Culture and Sports"]. *Vchytel [The teacher]*. 9, 19-36. (in Ukrainian)
12. Конеева, ЕВ. (2001). Формирование педагогической позиции специалиста по физической культуре в процессе вузовской подготовки [Formation of the pedagogical position of a specialist in physical culture in the process of university training]. (Unpublished doctoral dissertation). Moscow. (in Russian)
13. Степанченко, НІ. (2017). Система професійної підготовки майбутніх учителів фізичного виховання у вищих навчальних закладах. [The system of professional training of future physical education teachers in higher educational institutions]. (Unpublished doctoral dissertation). Lutsk. (in Ukrainian)
14. Сущенко, ЛП. (2003). Теоретико-методологічні засади професійної підготовки майбутніх фахівців фізичного виховання та спорту у вищих навчальних закладах. [Theoretical and methodological principles of professional training of future specialists in physical education and sports in higher educational institutions]. (Unpublished doctoral dissertation). Kyiv. (in Ukrainian)

RESULTS OF EXPERIMENTAL TRAINING OF FUTURE TEACHERS OF PHYSICAL CULTURE FOR THE ORGANIZATION OF SPORTS AND MASS EVENTS**Valery Kiselyov***Makarenko Sumy State Pedagogical University, Ukraine***Abstract.**

Problem formulation. Modernization of professional training of physical education teachers in the Free Economic Zone is becoming extremely important in the direction of students mastering a set of innovative knowledge, skills and abilities in the field of FCIS, -mass events.

Materials and methods. Theoretical methods: systematic analysis of scientific, psychological and pedagogical, methodological literature; generalization and systematization of theoretical information on the preparation of future physical education teachers for the organization of sports events. Statistical analysis was performed using Student's t-test.

Results. During the experimental implementation of the model of forming the readiness of future physical education teachers to organize sports events, it was advisable to combine traditional teaching methods and innovative technologies, widely used the latest forms of organization and training with the growing role of interactive forms of educational process. students; modern technologies and means of control are involved; created sets of exercises and appropriate methodological support. This necessitated the development of a criterion base for the study, so three criteria were developed - subject, methodological and personal. Their indicators were the amount of knowledge, organizational actions, motivation, introspection. Criteria and indicators allow to characterize the levels of readiness of future physical education teachers to organize sports events: reproductive, productive, high.

Conclusions. The pedagogical experiment showed the effectiveness of the proposed model of training future physical education teachers to organize sports events, which is confirmed by statistical methods (methods of Student and χ^2 Pearson) at the level of significance of 0.05.

Key words: future teachers of physical culture, professional training, sports and mass events, readiness, experiment.